
Документ за разглеждане в заседание

A9-0421/2023

8.12.2023

ДОКЛАД

относно формиране на позицията на ЕС относно обвързващия инструмент на ООН за бизнеса и правата на човека, по-специално във връзка с достъпа до правна защита и защитата на жертвите (2023/2108(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Хейди Хаутала

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	15
ПРИЛОЖЕНИЕ: СУБЕКТИ ИЛИ ЛИЦА, ПРЕДОСТАВИЛИ ИНФОРМАЦИЯ НА ДОКЛАДЧИКА.....	17
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ	18
ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	24
ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	25

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно формиране на позицията на ЕС относно обвързващия инструмент на ООН за бизнеса и правата на човека, по-специално във връзка с достъпа до правна защита и защитата на жертвите (2023/2108(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 2, 3, 8, 21 и 23 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека, приети от Съвета на ООН по правата на човека в Резолюция 17/4 от 16 юни 2011 г.,
- като взе предвид Резолюция 26/9 на Съвета на ООН по правата на човека от 26 юни 2014 г.,
- като взе предвид актуализирания проект на правно обвързващ инструмент, разпространен от председателя-докладчик на отворената междуправителствена работна група (OEIGWG) на 31 юли 2023 г., както и преработения трети проект в резултат от осмата сесия,
- като взе предвид Конвенцията на ООН срещу корупцията,
- като взе предвид Резолюция 76/300 на Общото събрание на ООН от 28 юли 2022 г. относно правото на човека на чиста, здравословна и устойчива околна среда,
- като взе предвид Насоките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за многонационалните предприятия относно отговорното бизнес поведение,
- като взе предвид резолюцията на Африканската комисия по правата на човека и народите от 7 март 2023 г. относно бизнеса и правата на човека в Африка,
- като взе предвид становището на Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA) от 10 април 2017 г., озаглавено „Подобряване на достъпа до правни средства за защита в областта на бизнеса и правата на човека на равнище ЕС“¹, и нейния доклад от 6 октомври 2020 г., озаглавен „Бизнес и права на човека — достъп до правни средства за защита“²,

---

¹ Агенция на Европейския съюз за основните права, [Improving access to remedy in the area of business and human rights at the EU level](#) (Подобряване на достъпа до правни средства за защита в областта на бизнеса и правата на човека на равнище ЕС), 2017 г.

² Агенция на Европейския съюз за основните права, [Business And Human Rights – Access To Remedy](#)

- като взе предвид заключенията на Съвета от 20 февруари 2023 г. относно приоритетите на ЕС във форумите на ООН по правата на човека през 2023 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2016 г. относно корпоративната отговорност при сериозни нарушения на правата на човека в трети държави³,
  - като взе предвид своята резолюция от 4 октомври 2018 г. относно приноса на ЕС към обвързващ инструмент на ООН за транснационалните корпорации и други стопански предприятия с транснационални характеристики във връзка с правата на човека⁴,
  - като взе предвид своята резолюция от 18 януари 2023 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област — годишен доклад за 2022 г.⁵, както и предходните си резолюции по предишни годишни доклади,
  - като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
  - като взе предвид становището на комисията по развитие,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0421/2023),
- A. като има предвид, че ЕС се основава на ценностите на зачитане на човешкото достойнство, свободата, демокрацията, равенството, принципите на правовата държава, както и на зачитането на правата на човека, както се посочва в член 2 от ДЕС; като има предвид, че действията на Съюза на международната сцена трябва да се ръководят от тези принципи и да бъдат в съответствие с принципа на съгласуваност на политиките за развитие, залегнал в член 208 от Договора от Лисабон;
- Б. като има предвид, че изпълнението на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие и прилагането на принципа „да не се пренебрегва никой“ предполагат икономическото развитие да върви ръка за ръка със социалната справедливост, доброто управление и зачитането на правата на човека;
- В. като има предвид, че стопанските предприятия са основни участници в икономическата глобализация, финансовите услуги и международната търговия, и от тях се изисква да спазват всички приложими закони и международни договори и да зачитат правата на човека; като има предвид, че стопанските предприятия могат да причиняват, да допринасят за или да бъдат пряко свързани с неблагоприятни въздействия върху правата на човека, например съвременно робство, трафик на хора, принудителен труд, детски труд и други форми на трудова експлоатация, поземлено изместване, много ниски възнаграждения и антисиндикални нарушения, както и с неблагоприятни въздействия върху околната среда, включително замърсяване, изменение на климата, влошаване на

(Бизнес и права на човека – достъп до правни средства за защита), 2020 г.

³ ОВ С 215, 19.6.2018 г., стр. 125.

⁴ ОВ С 11, 13.1.2020 г., стр. 36.

⁵ ОВ С 214, 16.6.2023 г., стр. 77.

състоянието на околната среда и загуба на биологично разнообразие;

- Г. като има предвид, че корпорациите могат да допринасят за устойчивото развитие чрез създаване на работни места и икономическо развитие и по този начин могат да играят важна роля за насърчаването на правата на човека и екологичните стандарти, както и за предотвратяването на неблагоприятните въздействия върху правата на човека и околната среда;
- Д. като има предвид, че правата на стопанските предприятия и инвеститорите следва да бъдат съчетани с обвързващи и приложими задължения по отношение на спазването на правата на човека, трудовото право и правото в областта на околната среда;
- Е. като има предвид, че жертвите на корпоративни злоупотреби често се сблъскват с множество припокриващи се пречки при достъпа си до средства за защита, включително правни средства за защита и гаранции за недопускане на повторни нарушения; като има предвид, че тези пречки са още по-тежки за уязвимите или маргинализираните лица или групи; като има предвид, че безнаказаността за нарушения на правата на човека, извършвани от страна на някои стопански предприятия до голяма степен все още не е преодоляна поради липсата на стабилна и всеобхватна регулаторна рамка и сближаване на нормативните разпоредби на международно и регионално равнище;
- Ж. като има предвид, че нарушенията на правата на работниците от страна на дружествата се увеличават в световен мащаб според глобалния индекс за правата, измерван от Международната конфедерация на профсъюзите, която докладва, че 113 държави лишават работниците от правото им да създават профсъюзи или да се присъединяват към тях (в сравнение със 106 през 2021 г.); като има предвид, че 87% от държавите са нарушили правото на стачка, а всеки четири от пет държави са блокирали колективното договаряне;
- З. като има предвид, че на 26 юни 2014 г. Съветът на ООН по правата на човека прие резолюция за създаването на отворена междуправителствена работна група (OEIGWG), която да разработи международен правно обвързващ инструмент за „уреджане на дейностите на транснационалните корпорации и други стопански предприятия в сферата на международното право в областта на правата на човека“;
- И. като има предвид, че групата OEIGWG, която се председателства от Еквадор още от създаването си, досега е провела девет сесии и редица регионални и други консултации със заинтересованите страни, включително от гражданското общество и частния сектор; като има предвид, че през юли 2023 г. председателят разпространи актуализиран проект на инструмента, преди провеждането на деветата сесия на групата OEIGWG, насрочена за 23 – 27 октомври 2023 г.;
- Й. като има предвид, че ЕС работи за създаване на амбициозно законодателство по отношение на дължимата грижа на дружествата, наред с други законодателни мерки, които ще послужат за основа за неговия мандат за водене на преговори; като има предвид, че при липсата на мандат за водене на преговори представителят на ЕС участва в заседанията на групата OEIGWG само като

наблюдател и допринася единствено за изготвянето на общи изявления; като има предвид и че включването в обсъжданията на други големи икономики извън ЕС е противоречиво през годините;

- К. като има предвид, че впоследствие позицията на държавите – членки на ЕС, постепенно се доразви, като няколко от тях участваха активно в последните сесии на групата OEIGWG; като има предвид, че Франция и Португалия се присъединиха към групата „Приятели на председателя“, подпомагайки председателя при разработването на консенсусни предложения от страна на регионалните блокове; като има предвид, че сред своите приоритети във форумите по правата на човека през 2023 г. Съветът заяви ангажимента си да „участва активно“ в дискусиите на ООН относно правно обвързващия инструмент и изрази готовността си да работи с председателя на групата OEIGWG и с групата „Приятели на председателя“ за „търсенето на ... консенсусен инструмент, който реално да подобри защитата на жертвите и да създаде равнопоставени условия в световен мащаб“;
- Л. като има предвид, че Парламентът изразява многократно подкрепата си за обсъжданията в рамките на ООН относно правно обвързващия инструмент, включително чрез приемането на редица резолюции, призоваващи ЕС и държавите членки да участват конструктивно в преговорите;
- М. като има предвид, че през последните години ЕС демонстрира висока степен на амбициозност по отношение на бизнеса и правата на човека и лансира редица законодателни инициативи, насочени към регулиране на стопанските дейности от гледна точка на задълженията във връзка с правата на човека, околната среда и климата, като Директивата относно дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта, предложение за регламент за забрана на пазара на Съюза на продукти, произведени с принудителен труд, Регламента относно продуктите, които не водят до обезлесяване, Регламента относно полезните изкопаеми от засегнати от конфликти зони и Регламента относно батериите;
- Н. като има предвид, че редица държави – членки на ЕС, например Франция, Германия и Нидерландия наскоро приеха или предложиха задължително законодателство в областта на дължимата грижа, а редица други държави членки обмислят да последват този пример; като има предвид, че е важно да се гарантира съгласуваност между законодателството в областта на дължимата грижа на равнището на държавите членки или на ЕС и правно обвързващия инструмент на ООН;
- О. като има предвид, че в някои държави извън ЕС са приети или се обсъждат регулаторни инициативи, включително законодателство, в областта на бизнеса и правата на човека, например в Австралия, Бразилия, Канада, Гана, Япония, Мексико, Нова Зеландия, Норвегия, Южна Африка, Южна Корея, Швейцария и САЩ; като има предвид, че много други държави са разработили национален план за действие относно бизнеса и правата на човека;
- П. като има предвид, че проектът на правно обвързващия инструмент съдържа клауза за организациите за регионална интеграция с цел адаптиране на

съответните роли на ЕС и неговите държави членки;

- P. като има предвид, че сред засегнатите общности, коренното население, синдикалните организации, членовете на гражданското общество, учените и експертите в световен мащаб се наблюдава значителен и все по-нарастващ интерес, мобилизация и очаквания във връзка с обсъжданията на равнището на ООН относно правно обвързващия инструмент;

Общи бележки и международна рамка за бизнеса и правата на човека

1. подчертава, че общото равнище на упражняване на правата на човека в световен мащаб зависи, наред с другото, от поведението на корпорациите, предвид настоящия мащаб на глобализацията и интернационализацията на стопанските дейности и веригите за създаване на стойност; подчертава в този контекст, че е важно предприятията да могат да разчитат на добро публично управление и на всеобхватна и добре функционираща правна система и рамка, за да изпълняват задълженията си в областта на правата на човека;
2. решително подкрепя пълното прилагане, в рамките на ЕС и извън него, на международните стандарти за отговорно бизнес поведение с цел допълване и подобряване на прилагането на Ръководните принципи на ООН; подчертава значението на Ръководните принципи на ООН и на Насоките на ОИСР, както и широката подкрепа, с която се ползват; припомня, че Ръководните принципи на ООН представляват единствената глобална рамка, в която подробно се описва корпоративната отговорност за предотвратяване и справяне с риска от неблагоприятни въздействия върху правата на човека, свързани със стопанската дейност; подчертава, че работата по правно обвързващия инструмент следва да гарантира пълно съответствие с тези стандарти;
3. подчертава, че тъй като корпоративната социална отговорност се прилага единствено на доброволна основа и следователно не е включена в инструменти с изпълнителна сила, съществува риск от изкривявания на пазара и от нелоялна конкуренция за предприятията, които избера да спазват международните стандарти или които са обвързани с национални или регионални задължения; признава, че макар да е постигнат известен напредък, продължават да се наблюдават нарушения на правата на човека; поради това приветства усилията за създаване на еднакви условия на конкуренция и стремежа за установяване на ангажимент за отговорно бизнес поведение, който да бъде подкрепен на глобално равнище; освен това приветства настоящата промяна във връзка с развитието на нормативната уредба от инициативи с незадължителна юридическа сила към обвързващи стандарти;
4. подчертава значението на премахването на правните и регулаторните пропуски, които се използват от някои стопански предприятия, включително инвеститори, за сметка на правата на човека и околната среда;
5. отбелязва със загриженост, че в съдебните системи на много държави все още съществуват множество процесуални, материални и практически пречки във връзка с достъпа до правосъдие за жертвите, включително трудности при идентифицирането на компетентния съд, пречки, свързани със стандартите за

компетентност, кратки законоустановени давностни срокове, прекомерна доказателствена тежест, ограничена или неясна отговорност поради наличието на сложни корпоративни структури, достъп до процесуално представителство и до информация, прекомерно високи разходи за представителство в чужбина, както и други неравенства между ищците и ответниците; отбелязва със загриженост също така случаите на жертвите, които в отговор на търсенето на справедливост се сблъскват със сплашване или насилие от страна на участващите предприятия; подчертава, че уязвимите или маргинализираните лица или групи, които може да се нуждаят от допълнително внимание в контекста на дейностите по ангажиране на заинтересованите страни, са изправени пред по-големи пречки, свързани със справедливото възползване от компенсационни плащания или други форми на възстановяване на средства;

6. подчертава, че е важно да се включи извънтериториално регулиране, осъществявано от предприятието майка, и достъп до правосъдие за жертвите на транснационални корпоративни нарушения на правата на човека в държавата по произход на транснационалните корпорации; изтъква по-специално необходимостта от определяне на ясни задължения за транснационалните корпорации във връзка с премахването на детския труд и принудителния труд от техните операции и вериги на доставки;
7. отново заявява решителната си подкрепа за работата по разработване на инструмента, извършвана от групата OEIGWG в рамките на ООН; изразява своята признателност за работата на последователните председатели от Еквадор във връзка с ръководенето на това сложно начинание и приветства подкрепящата роля на групата „Приятели на председателя“;
8. призовава председателя на групата OEIGWG и държавите – членки на ООН, да гарантират, че преговорите се водят по прозрачен начин, с пълноценно ангажиране на всички заинтересовани страни, включително гражданското общество, профсъюзите и представителите на работниците, както и частния сектор, като се отдава нужното внимание на уязвимите заинтересовани страни; освен това настоява, че е важно да се гарантира активно участие от всички региони с оглед на разработването на ефективен инструмент, който да отразява многообразието от правни, социални и икономически реалности в световен мащаб, засягащи правата на човека, и който да се основава на най-добрите практики, прилагани на национално и регионално равнище; насърчава регионалните организации, работещи в областта на правата на човека, и икономическите организации, както и съответните органи, да спомогнат за улесняването на този всеобщ ангажимент;

Ангажираност на ЕС и на държавите членки по отношение на процеса на ООН

9. припомня, че въз основа на Договора ЕС е поел ангажимент за насърчаване на правата на човека по света и на многостранните решения в рамките на ООН в отговор на общи проблеми, като това все още не е отразено в участието на Съюза в групата OEIGWG с мандат за водене на преговори;
10. признава, че групата OEIGWG е единственият глобален и многостранен форум, на

който се обсъждат задължителни правила за бизнеса и правата на човека, и поради това счита, че е от решително значение ЕС да се ангажира активно с този процес заедно с критична маса членове на ООН, за да се постигне основан на консенсус резултат, който може да разчита на широка подкрепа в световен мащаб;

11. подчертава, че най-новите нормативни промени на равнището на ЕС в областта на бизнеса и правата на човека са важни първоначални стъпки по въпросите за достъпа до правосъдие и за правата на жертвите, които представляват централен елемент от правно обвързващия инструмент като основен договор за правата на човека; подчертава в тази връзка допълващия характер, целите и обхвата на двете нормативни направления, които ще функционират на различни равнища, както и необходимостта от съгласуваност между тях;
12. счита, че ЕС следва да участва активно в текущите преговори, по-специално с цел доразвиване на проекта за правно обвързващ инструмент, като усилията се насочат към жертвите на свързани с бизнеса злоупотреби в рамките на цялата верига на стойността, към премахване на пречките пред правосъдието и осигуряването на ефективни средства за правна защита, към гарантиране на еднакви условия на конкуренция и правна сигурност за предприятията, като се вземат предвид особеностите на малките и средните предприятия (МСП), както и към засилване на сътрудничеството въз основа на международните перспективи и най-добрите практики; счита, че в крайна сметка този ангажимент ще допринесе за гарантиране на по-добро изпълнение и прилагане на правата на човека в международен план, като същевременно ще спомогне за обезпечаване на еднакви условия на конкуренция в международен план и ще осигури глобален инструмент, който да получи широка подкрепа и да бъде ратифициран от държавите във всички региони, включително, но не само в Европейския съюз, и който да остане релевантен в контекста на променящите се заплахи за правата на човека;
13. приветства ангажимента на Съвета за засилване на ангажираността на ЕС и за неговото активно участие в групата OEIGWG; счита обаче, че единственият смислен и осезаем начин за изпълнението на този заявен ангажимент е приемането на мандат на ЕС за преговори; поради това настоятелно призовава Съвета да приеме възможно най-скоро амбициозен мандат за преговори, така че ЕС да може да участва активно в преговорите с оглед на оформянето на бъдещия правно обвързващ инструмент; подчертава, че позицията на ЕС трябва да е насочена към приемането на строги разпоредби по отношение на механизмите за правоприлагане и мониторинг, както и по отношение на достъпа до правосъдие за засегнатите от нарушения;
14. призовава държавите членки междуременно да се ангажират с процеса поотделно, като координират позициите си по време на преговорите, така че да защитават една силна, обща и ясна позиция на ЕС, представяйки по конструктивен начин законодателните инициативи, насочени към регулирането на стопанските дейности по отношение на задълженията, свързани с правата на човека и климата, като същевременно се отдаде признание за постигнатия досега напредък; очаква Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и Комисията, и по-специално делегацията на ЕС към ООН в Женева, да играят проактивна и конструктивна роля в този процес;

15. призовава Комисията, ЕСВД и държавите членки да осъществят проактивно сътрудничество с всички държави партньори и да включат този въпрос при провеждането на диалог с държави извън ЕС и регионални организации, по-специално в рамките на структурирания диалог на ЕС по правата на човека; насърчава ЕС да установи контакт по-специално с ключовите партньори, които понастоящем разработват свои собствени рамки за бизнеса и правата на човека на национално равнище, например Бразилия и Япония, и на регионално равнище, например Африканската комисия по правата на човека и народите и Междумериканската комисия по правата на човека;

Елементи за позицията на ЕС във връзка с правно обвързващия инструмент

16. приветства актуализирания проект на правно обвързващ инструмент, публикуван през юли 2023 г., и счита, че в него се предлага солидна и обещаваща основа за постигане на напредък в преговорите, като същевременно се признава необходимостта от подобрения и привеждане в съответствие с Ръководните принципи на ООН, Насоките на ОИСР и други действащи международни стандарти;
17. счита, че ЕС следва да се стреми към правно обвързващ инструмент, който да бъде съвместим с текущото развитие на нормативната уредба на равнище ЕС и да я допълва, като по този начин допринася за създаването на по-съгласувана глобална правна рамка за бизнеса и правата на човека;
18. подкрепя установяването на широк обхват на правно обвързващия инструмент, който да гарантира, че отговорността се прилага във всяко отношение на световните вериги за създаване на стойност; счита, че осигуряването на гъвкавост за държавите – страни по правно обвързващия инструмент, с цел разграничаване в рамките на тяхното национално законодателство на начина, по който стопанските предприятия, по-специално МСП, изпълняват задълженията си по отношение на превенцията съгласно инструмента, и с цел съизмеримост спрямо техния размер, сектора, собствеността, контекста на осъществяване на дейност и тежестта на въздействието върху правата на човека, би предоставило важна свобода на действие за адаптиране на правилата на национално равнище и би било в съответствие с универсалния обхват на Ръководните принципи на ООН; подчертава, че в много региони по света микро-, малките и средните предприятия (ММСП) често са движещата сила на местните икономики; изтъква, че ММСП представляват 90% от предприятията, осигуряват от 60 до 70% от заетостта и 50% от brutния вътрешен продукт в световен мащаб; отново посочва, че е важно да се гарантира, че задълженията и изискванията в инструмента са съизмерими и пропорционални на размера, ресурсите и заемния капитал на дружествата и призовава ЕС да предостави гаранции за микро-, малките и средните предприятия при преговорите относно инструмента;
19. счита, че разбирането за стопанските дейности следва да бъде в съответствие с Ръководните принципи на ООН;
20. настоява, че правно обвързващият инструмент следва да обхваща множество международни инструменти, включително, но не само Всеобщата декларация за

правата на човека, всички основни международни договори в областта на правата на човека и основните конвенции на Международната организация на труда, в съответствие с универсалността и неделимостта на правата на човека;

21. изразява съжаление във връзка с факта, че в последния проект редица позовавания на околната среда и изменението на климата, включително по отношение на отговорността, бяха премахнати от обхвата на правно обвързващия инструмент; счита, че ЕС и държавите членки следва да се стремят въздействието на стопанските дейности върху околната среда и климата да бъде включено в обхвата на правно обвързващия инструмент в съответствие със законодателството, политиките и амбициите на ЕС в тази сфера и следователно да се отрази нарастващото осъзнаване за въздействието на стопанските дейности по отношение на изменението на климата и влошаването на състоянието на околната среда, което на свой ред оказва въздействие върху правата на човека;
22. подчертава, че правно обвързващият инструмент следва да осигури амбициозна, всеобхватна, гъвкава и задължителна рамка за предотвратяване на нарушенията на правата на човека от страна на корпорациите, по-специално чрез установяване на задължението за държавите страни по инструмента да приемат подходящи и ефективни законодателни, регулаторни и други мерки за предотвратяване на корпоративните злоупотреби и за гарантиране на практиката на дължима грижа по отношение на околната среда и спазване на правата на човека от страна на всички стопански предприятия; отбелязва във връзка с това, че предоставянето на възможност на държавите – страни по правно обвързващия инструмент, да адаптират своите превантивни рамки към собствените си правни системи, без да се накърнява върховенството на правата на човека, би било ключов фактор за осигуряване на широко придържане към инструмента;
23. призовава ЕС и държавите членки да гарантират, в съответствие с разпоредбите на Ръководните принципи на ООН, че превантивната рамка на правно обвързващия инструмент задължава корпоративните участници да осъществяват засилена дължима грижа, когато извършват дейност в райони, където рискът от груби нарушения на правата на човека е повишен, например засегнати от конфликти зони или окупирани, или анексирани територии, включително чрез добавяне на препратки към международното хуманитарно право, международното наказателно право и международното обичайно право в обхвата на правно обвързващия инструмент; счита, че в рамките на правно обвързващия инструмент следва също така да се обърне внимание на аспекти, свързани с корпоративните дейности в райони, засегнати от бедствия, или по отношение на уязвими от изменението на климата общности, които придобиват все по-голямо значение в контекста на кризата в областта на климата;
24. счита, че задълженията на дружествата да възприемат основан на риска подход и да извършват редовни оценки на въздействието върху правата на човека преди и по време на своите дейности, както и да вземат предвид нуждите на лицата, изложени на повишен риск, са особено важни елементи за превантивната рамка на правно обвързващия инструмент, включително посредством интеграцията на перспективата за равенство между половете, както и посредством отчитането на проблемите, свързани с групите, изложени на риск от уязвимост или

маргинализация, като коренните и традиционните общности, малцинствата и защитниците на правата на човека и на околната среда;

25. призовава в правно обвързващия инструмент да се предвиди централна роля за засегнатите заинтересовани страни, по-специално чрез задължението за насърчаване на активно и пълноценно участие на съответните заинтересовани страни, включително синдикалните организации, неправителствените организации, коренното население и местните организации, както и частния сектор, при прилагането на законодателството, политиките и други мерки, като се обърне специално внимание на достъпа до правосъдие и средствата за правна защита;
26. призовава в правно обвързващия инструмент да се предостави определение за активно и пълноценно участие на съответните заинтересовани страни, включително чрез добросъвестна и непрекъсната интерактивна ангажираност и подходящи последващи действия, като се включи определянето и премахването на потенциалните пречки пред ангажирането и се гарантира безопасното участие на заинтересованите страни без страх от репресии;
27. подчертава, че е важно ЕС и държавите членки да гарантират, че правно обвързващият инструмент включва задължението за защита на правата и безопасността на защитниците на правата на човека, защитниците на околната среда, журналистите, работниците, коренното население и други маргинализирани групи, както и да включат зачитането на тези групи в инструмента; поставя акцент по-специално върху значението на утвърждаването на принципа на свободно, предварително и информирано съгласие на коренното население;
28. призовава ЕС и държавите членки да подкрепят включването в правно обвързващия инструмент на борбата с корупцията в съответствие с Конвенцията на ООН срещу корупцията, като признаят, че корупцията улеснява, затвърждава и институционализира нарушенията на правата на човека;
29. изразява загриженост относно рисковете от търсене на най-благоприятната правна система и въздействието на тази практика върху еднаквите условия на конкуренция, включително в контекста на ЕС; настоятелно призовава за инструменти на равнище ЕС за смекчаване на тези рискове, включително механизъм за мониторинг; поради това подчертава необходимостта да се гарантира, че държавите прилагат стабилни, ефективни и същевременно практически и пропорционални механизми за мониторинг на прилагането и спазването на законодателството; освен това настоява за изискване за държавите – страни по правно обвързващия инструмент, да докладват редовно и задълбочено; отбелязва в това отношение потенциалната роля на приетите процеси за разработване на национални планове за действие по въпросите на бизнеса и правата на човека; отбелязва, че мандатът на ЕС следва да гарантира, че изискванията са разработени по такъв начин, че да могат да бъдат приведени в съответствие с действащото законодателство на ЕС в тази област;
30. очаква ЕС и държавите членки да насърчават прилагането на строги разпоредби

относно достъпа до правосъдие, включително достъпа до държавни средства за правна защита, в рамките на правно обвързващия инструмент, в съответствие с техния ангажимент за защита на жертвите, борба с безнаказаността и придържане към Ръководните принципи на ООН;

31. подчертава необходимостта в разпоредбите на правно обвързващия инструмент относно правата на жертвите и носителите на права да се посочват начините за гарантиране на правото на справедлив, адекватен, бърз, недискриминационен, подходящ и съобразен с пола достъп до правосъдие, както и правото на индивидуални или колективни обезщетения и ефективни средства за правна защита във връзка с нарушенията на правата на човека, които дружествата са причинили или за които те са допринесли; отбелязва, че това следва да включва правото на колективна правна защита и достъп до правна помощ, правото на изслушване през всички етапи на производството, на достъп до информация, съхранявана от стопанските предприятия, съгласно определенията в съответните юрисдикции, и на защита от репресии и повторното превръщане в жертви; счита, че в проекта следва да бъдат предвидени механизми за облекчаване на доказателствената тежест, понасяна от жертвите, за да се улесни правото на жертвите на достъп до средства за правна защита; счита също така, че държавите – страни по правно обвързващия инструмент, следва да предвидят възможност за приемане на временни или предпазни мерки при спешни случаи;
32. настоява, че правно обвързващият инструмент следва да включва задължението на държавите страни да разработват всеобхватна и подходяща система за правна отговорност, която да отговаря на нуждите на жертвите във връзка със средствата за правна защита и да е съизмерима със сериозността на нарушението, като същевременно се избягва улесняването на неправомерните искове; освен това настоява чрез правно обвързващия инструмент да се създадат условия за надлежно установяване на отговорността на дружествата за нанесените от тях вреди;
33. настоява, че в правно обвързващия инструмент следва да се разгледат практическите и процедурните пречки, пред които са изправени жертвите на корпоративни злоупотреби при търсенето на правосъдие, наред с другото, като се обърне внимание на предизвикателствата, пред които са изправени съдилищата, когато претендират за компетентност в различни ситуации, и като се гарантира, че давностните срокове са адекватни и не са неоправдано ограничаващи; настоява, че в този контекст е важно да се обърне дължимото внимание на уязвимите или маргинализираните лица или групи;
34. приветства предложението за създаване на международен фонд за жертвите в рамките на правно обвързващия инструмент, който да предоставя правна и финансова помощ на жертвите, търсещи достъп до средства за правна защита;
35. настоява, че с правно обвързващия инструмент следва да се предоставят достатъчни правомощия на Конференцията на страните за създаване на механизми за мониторинг на прилагането на инструмента и за отправяне на препоръки за евентуални по-нататъшни стъпки; счита, че създадената в рамките на правно обвързващия инструмент комисия следва да има правомощия да

получава и разглежда съобщения и жалби от физически лица, общности или техни представители относно нарушения на правата на човека от страна на стопански предприятия, които попадат в обхвата на правно обвързващия инструмент и противоречат на разпоредбите му, както и относно нарушения на кое да е от правата, установени в правно обвързващия инструмент, от държава страна;

36. призовава Комисията да засили финансовата и техническата си подкрепа за националните органи в държавите извън ЕС в областта на бизнеса и правата на човека, по-специално чрез i) приемането и изпълнението на национални планове за действие съгласно Ръководните принципи на ООН, ii) разработването на извънсъдебни механизми, например служби на омбудсмана или национални звена за контакт, iii) законодателни инициативи, които имат за цел защита на лицата, сигнализиращи за нередности, и регулация на стопанските дейности по отношение на задълженията, свързани с правата на човека и околната среда и iv) насърчаването и предоставянето на достъпни и ефективни средства за правна защита на жертвите; насърчава Комисията да засили подкрепата си за организациите на гражданското общество в тези области;

o

o o

37. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на председателя на Съвета на ООН по правата на човека и на председателя на отворената междуправителствена работна група.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Стопанските предприятия са основни участници в икономическата глобализация, финансовите услуги и международната търговия, и от тях се изисква да спазват всички приложими закони и международни договори и да зачитат правата на човека. Те могат да причиняват, да допринасят или да бъдат пряко свързани с неблагоприятни въздействия върху правата на човека и околната среда. Но корпорациите могат също така да играят важна роля за насърчаване на правата на човека, демокрацията и доброто управление, екологичните стандарти и корпоративната отговорност.

Жертвите на корпоративни злоупотреби се сблъскват с множество и припокриващи се пречки при достъпа си до средства за правна защита. До голяма степен безнаказаността за нарушения на правата на човека от страна на транснационални корпорации все още не е преодоляна поради липсата на стабилна и всеобхватна регулаторна рамка и сближаване на нормативните разпоредби на международно и регионално равнище.

През последните години ЕС лансира редица законодателни инициативи, насочени към регулиране на стопанските дейности във връзка с правата на човека и задълженията, свързани с околната среда и климата, по-специално чрез предложението за Директива на ЕС относно дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта, Регламента за забрана на продукти, произведени с принудителен труд, както и редица секторни инициативи, включително Регламента относно несвързаните с обезлесяване продукти, Регламента относно полезните изкопаеми от засегнати от конфликти зони и Законодателния акт за суровините от критично значение.

Няколко държави – членки на ЕС, наскоро приеха задължително законодателство за дължимата грижа, като Франция, Германия и Нидерландия, а редица други държави членки обмислят да последват този пример.

Извън ЕС бяха приети или се обсъждат регулаторни инициативи, включително законодателство в областта на бизнеса и правата на човека, например в Австралия, Бразилия, САЩ, Япония, Норвегия, Нова Зеландия, Канада, Мексико, Южна Африка, Гана и Швейцария, а много други държави са разработили национален план за действие относно бизнеса и правата на човека.

На равнището на Организацията на обединените нации на 26 юни 2014 г. Съветът на ООН по правата на човека прие резолюция за създаването на отворена междуправителствена работна група (OEIGWG), която да изготви международен правно обвързващ инструмент за „уреждане на дейностите на транснационалните корпорации и други стопански предприятия в сферата на международното право в областта на правата на човека“.

До момента работната група е провела осем сесии и редица регионални и други консултации със заинтересованите страни. През юли 2023 г. председателят разпространи актуализиран проект на инструмента, преди провеждането на деветата сесия на работната група, планирана за 23 – 27 октомври 2023 г.;

Позицията на ЕС и на държавите членки претърпя известни промени във връзка с работата на групата OEIGWG. Първоначално всички държави – членки на ЕС, които тогава бяха членове на Съвета на ООН по правата на човека, гласуваха против резолюцията за започване на процеса на преговори за правно обвързващия инструмент, и при липсата на мандат за водене на преговори представителят на ЕС взе участие в

сесиите на групата OEIGWG само като наблюдател и допринесе единствено за изготвянето на общи изявления.

Но впоследствие позицията на държавите – членки на ЕС, постепенно се промени, като няколко от тях участваха активно в последните сесии на групата OEIGWG. Франция и Португалия се присъединиха към групата „Приятели на председателя“. Освен това сред приоритетите си във форумите по правата на човека през 2023 г. Съветът на ЕС заяви ангажимента си да „участва активно“ в дискусиите на ООН относно правно обвързващия инструмент и изрази готовността си да работи с председателя на групата OEIGWG и с групата „Приятели на председателя“ за „търсенето на (...) консенсусен инструмент, който реално да подобри защитата на жертвите и да създаде равнопоставени условия в световен мащаб“.

Сред засегнатите общности, коренното население, профсъюзите, членовете на гражданското общество, учените и експертите в световен мащаб се наблюдава значителен и все по-нарастващ интерес, мобилизация и очаквания във връзка с обсъжданията на равнището на ООН относно правно обвързващия инструмент.

Парламентът последователно подкрепя обсъжданията в рамките на ООН относно правно обвързващия инструмент, включително и в редица резолюции. Тъй като преговорите относно правно обвързващия инструмент набират скорост, беше сметено за важно да се подчертае настоящата позиция на Парламента, с оглед на последните събития, както на равнището на ЕС, така и на равнището на ООН, и да се изтъкне отново необходимостта ЕС да приеме амбициозен мандат за преговори, за да участва решително в обсъжданията.

ПРИЛОЖЕНИЕ: СУБЕКТИ ИЛИ ЛИЦА, ПРЕДОСТАВИЛИ ИНФОРМАЦИЯ НА ДОКЛАДЧИКА

В съответствие с член 8 от приложение I към Правилника за дейността докладчикът декларира, че в хода на изготвяне на доклада до приемането му в комисия е получена информация от следните субекти или лица:

Entity and/or person
Senior Legal Advisor, European Center for Constitutional and Human Rights (ECCHR)
Corporate Regulation Officer, CIDSE
Chief Adviser & Senior Researcher, the Danish Institute for Human Rights
Policy Officer, EEAS
Legal & Policy Officer, DG JUST, European Commission
Advisor, International Organisation of Employers
Counsellor, Permanent Representation of Portugal to the EU

Списъкът по-горе е изготвен в рамките на изключителната отговорност на докладчика.

25.10.2023

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ

на вниманието на комисията по външни работи

относно формиране на позицията на ЕС относно обвързващия инструмент на ООН за бизнеса и правата на човека, по-специално във връзка с достъпа до правна защита и защитата на жертвите
(2023/2108(INI))

Докладчик по становище: Мигел Урбан Креспо

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид, че Европейският съюз се основава на ценностите на зачитане на човешкото достойнство, на свободата, демокрацията, равенството, принципите на правовата държава, както и на зачитането на правата на човека, както се посочва в член 2 от Договора за Европейския съюз; като има предвид, че действията на Съюза на международната сцена трябва да се ръководят от тези принципи и да бъдат в съответствие с принципа на съгласуваност на политиките за развитие, залегнал в член 208 от Договора от Лисабон;
- Б. като има предвид, че изпълнението на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие и прилагането на принципа „да не се пренебрегва никой“ предполагат икономическото развитие да върви ръка за ръка със социалната справедливост, доброто управление и зачитането на правата на човека;
- В. като има предвид, че жертвите на корпоративни злоупотреби се сблъскват с множество пречки при достъпа си до средства за правна защита; като има предвид, че поради липсата на стабилна и всеобхватна регулаторна рамка на международно равнище все още не е преодоляна безнаказаността на транснационалните корпорации за нарушения на правата на човека;
- Г. като има предвид, че жертвите на тези нарушения на правата на човека са предимно бедни и уязвими хора;
- 1. изразява съжаление, че Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека не са включени в инструменти с изпълнителна сила; припомня, че слабото прилагане на тези принципи, както и на други международно признати стандарти, като например Насоките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие за многонационалните предприятия, до голяма степен се приписва на техния необвързващ характер;
- 2. отбелязва със загриженост, че съществува асиметрия между правата и

задълженията на транснационалните корпорации, особено в договорите за защита на инвестициите, по силата на които на инвеститорите се предоставят широки права, които не са непременно съпътствани от обвързващи и подлежащи на изпълнение задължения за спазване на правата на човека, трудовото право и правото в областта на околната среда;

3. подчертава спешната необходимост от одобряване на обвързващи и приложими международни норми за регулиране на дейностите на транснационалните корпорации и техните глобални вериги за създаване на стойност; подчертава, че голяма част от нарушенията на правата на човека, на трудовите и на екологичните права се извършват от няколко транснационални корпорации, установени в Глобалния Север, но извършващи дейност в развиващите се страни;
4. припомня, че нарушенията на правата на работниците от страна на дружествата се увеличават в световен мащаб и че според индекса за правата, измерван от Международната конфедерация на профсъюзите, 113 държави лишават работниците от правото им да създават или да се присъединяват към профсъюз (в сравнение със 106 през 2021 г.), 87% от държавите са нарушили правото на стачка, а всеки четири от пет държави са блокирали колективното договаряне;
5. припомня, че хората в развиващите се страни, особено коренните и традиционните общности, дребните земеделски стопани и други дребни производители на храни, жените, защитниците на правата на човека, работниците, малцинствата и други уязвими групи, са засегнати непропорционално от нарушенията на правата на човека и на трудовите и екологичните права, извършвани от транснационални корпорации; отбелязва, че тези нарушения се утежняват допълнително от корупция и често остават ненаказани, както в емблематичните случаи на Мариана и Брумадиньо (Бразилия), Рана Плаза (Бангладеш), Марикана (Южна Африка) и Шеврон-Тексако (Еквадор) и много други; призовава за насърчаване на прозрачността, като се изисква от транснационалните корпорации да разкриват съответната информация относно своите операции, тяхното въздействие върху правата на човека и предприетите мерки по отношение на тези права, за осигуряване на достъп до правосъдие, със специален акцент върху социалното измерение и върху малцинствата и други уязвими групи, както и ефективни правни средства за защита на жертвите на нарушения на правата на човека;
6. подчертава, че в много региони на света микро-, малките и средните предприятия (ММСП) често са движещата сила на местните икономики; изтъква, че ММСП представляват 90% от предприятията, осигуряват от 60 до 70% от заетостта и 50% от brutния вътрешен продукт в световен мащаб; отново заявява, че е важно да се гарантират подходящи еднакви условия на конкуренция, и настоятелно призовава Комисията да предвиди гаранции и изключения за ММСП в преговорите относно инструмента;
7. призовава Съвета да приеме амбициозен мандат, посредством който Комисията да участва пълноценно в преговорите по правно обвързващия инструмент на ООН за транснационалните корпорации и правата на човека, в съответствие с целите, определени в Резолюция 26/9 на Съвета на ООН по правата на човека от 14 юли

2014 г., която дава мандат за тези преговори; подчертава, че преговорите, както и мандатът на ЕС, следва да гарантират сътрудничество с установени и потенциални партньори в областта на стопанската дейност и правата на човека и пълноценно взаимодействие със заинтересованите страни, засегнати от договора, включително международни организации, профсъюзи и други представители на работниците и организации на гражданското общество; изтъква освен това необходимостта от възприемането на съобразен с пола подход по време на целия процес, тъй като нарушенията на правата на човека не са неутрални по отношение на пола и не следва да се разглеждат като такива; подчертава необходимостта от укрепване на дипломацията и репутацията на ЕС като надежден партньор и защитник на правата на човека и екологичните права; изтъква, че за да се изпълни тази цел, позицията на ЕС трябва да се основава на върховенството на правата на човека и да включва силни механизми за правоприлагане и мониторинг (включително изисквания за докладване и периодични прегледи, за да се гарантира спазването на правилата), достъп до правосъдие за лицата, засегнати от нарушения на правата на човека, и разпоредби за солидарна отговорност за транснационалните корпорации и техните вериги за създаване на стойност, които са различни и не зависят от тези на съответните държави; призовава Комисията да участва пълноценно в бъдещи преговори по обвързващия договор на ООН за бизнеса и правата на човека и да гарантира, че той има широко материално приложно поле, обхващащо всички международно признати права на човека, включително основните права на работниците и синдикалните права, определени от съответните международни трудови стандарти и основаващи се на всички съответни конвенции на ООН; отбелязва, че в противен случай държавите членки следва да се ангажират с процеса поотделно;

8. подчертава, че е важно обхватът на правно обвързващия инструмент, който се договаря, да включва всички транснационални корпорации и други стопански предприятия с транснационален характер, както е установено в Резолюция 26/9, както и техните дейности, осъществявани чрез филиали, дъщерни дружества, представители, доставчици, събирателни дружества, съвместни предприятия и действителна собственост; изразява загриженост обаче, че все още има много пропуски в управлението, които продължават да съществуват на международно равнище, и призовава многостранният ангажимент да продължи, за да се изпрати еднозначен сигнал на настоящите и потенциалните партньори за сътрудничество;
9. подчертава, че е важно да се включи извънтериториално регулиране, осъществявано от предприятието майка, и достъп до правосъдие за жертвите на транснационални корпоративни нарушения на правата на човека в държавата по произход на транснационалните корпорации; изтъква по-специално необходимостта от определяне на ясни задължения за транснационалните корпорации във връзка с премахването на детския труд и принудителния труд от техните операции и вериги на доставки;
10. подчертава, че този вид правно обвързващ инструмент, предназначен да осигурява ефективна защита на жертвите и да гарантира достъп до правосъдие, трябва да включва, наред с другото, свободно, предварително и информирано съгласие за дейностите, развивани на териториите на коренното население, съдържателни консултации със засегнатите лица и общности и участието им в

процесите на вземане на решения, свързани с дейностите на транснационалните корпорации, които може да повлияят на техния живот и препитание, правото на отказ, обръщане на тежестта на доказване, механизми за осигуряване на извънтериториална юрисдикция, като например юрисдикцията по необходимост (*forum necessitatis*), и забрана за отхвърляне на юрисдикция (*forum non conveniens*), задължения за международно сътрудничество при изпълнението на чуждестранни съдебни решения, правото на информация и правото на пълно обезщетение; подчертава, че правото на пълно обезщетение се отнася както до процеса на предоставяне на правна защита на жертвите, техните семейства или засегнатите общности за претърпени нарушения на правата на човека и на трудовите или екологичните права, така и до съществените резултати, чрез които може да се противодейства или да се компенсира отрицателното въздействие на нарушенията; изтъква, че обезщетението трябва да бъде адекватно, ефективно и навременно и следва да бъде пропорционално на сериозността на нарушенията и претърпените вреди и във всички случаи следва да бъде адаптирано спрямо конкретния контекст и състоянието на носителя на правата;

11. счита, че чрез въвеждането на задължения за надлежна проверка в областта на правата на човека, околната среда и климата в световен мащаб споразумението укрепва общата ефективност на предстоящата директива на ЕС относно дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта и създава подобни високи стандарти в световен мащаб; във връзка с това подчертава, че подходът при предложението за споменатата директива следва да бъде по-всеобхватен и приобщаващ; освен това изразява убеждението си, че с договора на ООН би могло да се създадат важни разпоредби за подобряване на правната защита на засегнатите лица, като по този начин се подсили действието на директивата на ЕС;
12. изтъква значението на ролята на защитниците на правата на човека, групите, организациите и профсъюзните активисти, както и значението на това в договора да бъде признато изрично правото на защита на правата на човека, екологичните права и правата на работниците, като се посочи изрично правото на защитниците да бъдат защитени и да не бъдат обект на сплашване и репресии;
13. припомня, че насърчаването на цели за достоен труд, като например устойчиво професионално поведение, социален диалог, свобода на сдружаване, колективно договаряне и социална закрила, е наложително за изкореняването на нарушенията на правата на човека;
14. припомня, че надлежната проверка е ключов елемент от втория стълб на Ръководните принципи на ООН във връзка с корпоративната отговорност и зачитането на правата на човека; подчертава, че ефективните практики за надлежна проверка могат също така да спомогнат за подобряване на достъпа до правни средства за защита; отбелязва, че прилагането на процедури за надлежна проверка не следва автоматично да освобождава транснационалните корпорации от тяхната отговорност.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	24.10.2023
Резултат от окончателното гласуване	+: 10 -: 8 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Caroline Roose, Carlos Zorrinho
Заместници (чл. 209, пар. 7), присъствали на окончателното гласуване	Karolin Braunsberger-Reinhold

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

10	+
NI	Antoni Comín i Oliveres
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Caroline Roose

8	-
ECR	Beata Kempa
ID	Dominique Bilde
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavrou, Tomas Tobé

0	0
-	-

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.11.2023
Резултат от окончателното гласуване	+: 46 -: 3 0: 7
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Fabio Massimo Castaldo, Włodzimierz Cimoszewicz, Anna Fotyga, Michael Gahler, Kinga Gál, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Jean-Lin Lacapelle, David Lega, Pedro Marques, David McAllister, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Alessandra Moretti, Matjaž Nemeč, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Mounir Satouri, Andreas Schieder, Jordi Solé, Tineke Strik, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Viola von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Tomáš Zdechovský, Bernhard Zimniok, Željana Zovko
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Jakop G. Dalunde, Christophe Grudler, Anja Haga, Andrey Kovatchev, Georgios Kyrtos, María Soraya Rodríguez Ramos, Mick Wallace, Elena Yoncheva, Milan Zver
Заместници (чл. 209, пар. 7), присъствали на окончателното гласуване	Vladimír Bilčík, Clare Daly, Mónica Silvana González, Kostas Papadakis, Miguel Urbán Crespo

**ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ
ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ**

46	+
ECR	Anna Fotyga, Dominik Tarczyński, Witold Jan Waszczykowski
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Vladimír Bilčík, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Anja Haga, Sandra Kalniete, Andrey Kovatchev, Andrius Kubilius, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Isabel Wiseler-Lima, Tomáš Zdechovský, Željana Zovko, Milan Zver
Renew	Petras Auštrevičius, Klemen Grošelj, Christophe Grudler, Bernard Guetta, Georgios Kyrtosos, María Soraya Rodríguez Ramos, Salima Yenbou
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Raphaël Glucksmann, Mónica Silvana González, Pedro Marques, Sven Mikser, Alessandra Moretti, Matjaž Nemeč, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Elena Yoncheva
Verts/ALE	Jakop G. Dalunde, Mounir Satouri, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz

3	-
ECR	Hermann Tertsch, Charlie Weimers
ID	Bernhard Zimniok

7	0
ID	Jean-Lin Lacapelle
NI	Kinga Gál, Kostas Papadakis
PPE	David Lega
The Left	Clare Daly, Miguel Urbán Crespo, Mick Wallace

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“